

POI/STELEHT

N=3

1933

DEZEMBER

„Poisteleht“ nr. 3

Sisu:

	Lhk.
1. Jõulud — noortepühad	1
2. „ Milline oli Teie esimene spordivõistlus? “ Poistelehe spordi ringküsimus	2
3. R. Maurer — „Just nii“	4
4. Juhan Jaigi jõulujutt — Ootamatud külalised	5
5. Hans Kleesi — Sõbrad — jõuluveste	7
6. Richard Uudsemaa Vististi talvine külm? Luuletis	8
7. Joh. Sandberg. Ons jõulud? Luuletis	8
8. Rich. Uudsemaa. Jännitegija suusaretk. Veste	9
9. Suusaspordi sisu ltn. O. Lepp	10
10. Sport. Toimetanud J. Sillam	11
11. 11 aastat P. O. — S-nn.	12
12. P. O. teateid	13
13. Ajaviitenurk. Toimetanud Lauri Sulniste	15

POISTELEHT

Jlmub 4—6 korda aastas

Tegev toimetaja: HUGO SIMANN. Vastutav toimetaja: JÜRI LOSSMAN.

Toimetus ja talitus: S. Roosikrantsi 11, tel. 452—37, avatud igal äripäeval kella 18—21.

Tellimishind: 10 nummert postiga Kr. 1.50

Üksiknumber 15 senti.

Nr. 3

Detsember

III aastak.

Tüha öö, õnnistud öö. . .

Batticelli maali „Laulvad inglid“ järel.

Jõulud – noortepühad!

Aasta oma ringkäigul on jõudnud jällegi jõuludeni, et pühade lõppakkordiga lõpetada oma eksisteerimise. Olgu aasta olnud milline tahes, jõuludest leiavad kõik lepitust ja rõõmu, niihästi noored kui vanad. Siiski on jõulud veel eriti noorte pühad. Noored annavad jõuludele alles selle õige värvingu ja meeoleolu.

Jõulu-meeleolu algab juba mõned nädalad enne jõule. Arglikult langeb lumelipli mustendavaile tänavaile, kuid need on veel liialt „hõõguvad“, et soodustada lumekamara tekkimist. Mõnikord aga õnnestub taevataadil luua jõuluks lumevaiba. Siis on jõulurõõm täieline. Noored ja lumi! Kaks – Kes leiavad teineteise.

Siis ilmuvad kuused, esialgu muidugi müügikohile. Mõned linnaväljakud muutuvad rõõmsaiks jõulumetsiks. Ärielu pulbitseb hoogsamini. Turg küllastub toitainest ja muust jõulukraamist.

Koolinoored teevad rõõmsaid pingutusi, et lõpetada semestrit rahuldavalt või isegi – hästi! Ka laisim pois või tüdrukuke haarab kätte õpiku,

et veel „viimsel tunnil“ püüda parandada „tekkinud olukorda“. Jõulud on ka tema pühad. Ja, – kes ei tahaks pühadeks tõmmata selga uue kuue?! Uut hoogu ja uut julgust annab jõuluootamine kõigile!

Jõulud on suured kingipühad. See ilus komme on säilinud aastaid. Ja kestab edasi. Kinkimine on suur rõõm, niihästi andjale kui ka saajale, Täielisemat rõõmu suudavad tunda ja väljendavad aga ainult noored. Seepärast püüavad vanemad oma poisudele ja tüdrukukestele ikka midagi kinkida, et saada ka ise osa lapseelikust rõõmupuhangust ja tunda ennast noorena noortepühadel,

Ja juba algavad jõulupuud. Sellega teevad algust siin-seal mitmesugused organisatsioonid. Öhtuti helgib läbi valgustatud akende jõulüküünalde sära. Sära ja valgus, mis poeb läbi kõigest, millele ei suuda ükski materia avaldada vastupanu. Jõuluvalgus otsib üles kõige pimedamad sopid ja viletsamad urkad, tungib kõikjale, ja kõige rohkem inimese südamesse!

Rõõmsaid Jõulupühi kõigile!

„Poistelehe“ toimetuse.

MILLINE OLI TEIE ESIMENE

SPORDIVÕISTLUS?

Kuna meil väiksel Eestil on olnud alati nimekaid sportlasi, siis huvitaks praeguseaegsast inimest väga, kuidas üldse võistlesid vanal ajal meie nimekamad veteraanid. Selleks pöör-

Jüri Lossman

Võtan kõige esmalt julguse rindu ning lähen endise „maratoni-lõvi“ Jüri juurde. Saan viimaks ometi kuidagi „Poistelehe“ vastutava toimetaja kätte ja panen kohe kõnelema:

„Kes seda õieti teab, missugune see võistlus õieti oli. Sai niisama omavahel tihti mööda Kadrioru ringteed lastud, aga ega võistlust küll veel ei olnud. Esimesena võistlesin vist jalgpallis, kuna olime moodustanud Lasnamäel „porijatest“ kaks meeskonda: Meteor ja Merkur.

Esimene võistlus oli vast murdmaajooks Tallinnast Sakku. Kuna ükskord naljapäraselt selle maa rongiga võidu maha jooksin, siis korraldasin ise järgmisel nädalal päris võist-

Aleksander Klumberg

Lähen sama küsimusega meie endise parema kergejõustiklase ja kümnevõistluse ilmarekordi omaniku juurde. Kui esitan Lexile küsimuse, löövad mehe silmad särama, ja ta seletab, et selliste vanade sportlaste mälestuseks peaks terve raamatu välja andma. Minnes jällegi asja juurde, kõneleb Lex järgmist:

„Minu esimene võistlus oli nimelt 1914. a. detsembri kuul Valvaja seltsi poolt korraldatud uisutamise võistlused. Võitsin seal 500 mtr. noortelega. Aeg oli 72 sek. Olin siis 14. aastane ja harjutasin talveti ikka uisutamist ja suvel tegin veidi kergejõustikku. Uisuring oli vaevalt 100 mtr. pikk, nii et tuli seda lühikest maad joosta viis ringi.

Esimesed kergejõustiku võistlused tegin kaasa 1915. a. Kalevi korraldusel rahvusvahelistel võistlustel. Kergejõustikku õhutas mind

dusin kolme endise kuulsama sportlase Jüri Lossmani, Lex Klumbergi ja Johannes Villemsoni poole ning esitasin neile küsimuse: „milline oli Teie esimene võistlus?“

luse samal teel. Rongiga võidujooksmine tuli pool nalja pärast. Kui olime kitsarööpalise jaama juures jalgpalli „porimas“. Tegin teistele nalja, et teeksin õige „sussiga“ üks võidujooks. Teised hakkasid kohe sõnast kinni ja mul ei aidanud muud midagi, kui andsin riided poiste kätte ning ise panin punuma Saku poole. Jooksin nii, kuidas võisin ja Saku Tammemäele jõudes polnud veel teistest meestest, kes rongiga mu riided järele tõid, mitte lõhnagi. See vist oli mu esimene „võidujooks“. Sellest õhutatud, korraldasin juba järgmisel nädalal päris võidujooksu Sakku, kuhu tulid osa võtma paljud sõbrad, kellel polnud aimugi jooksust. Tulin siin jällegi võitjaks ja nii see läks!“

vana Ohaka, kellega mõlemad elasime Kassisabas. Tema oli juba sel ajal Venemaa meister. Tegin sel ajal oda 46 mtr., ketast 32—33. Järgmisel aastal tegin kolmikus juba Venemaa rekordi 13.18 mtr. ja kaugust tegin 6.26 mtr. Nende tagajärgedega sain ma juba Moskvasse sõita teistega ühes, seal ei läinud aga kuigi hiilgavalt, kuna kolmikut polnud kavas, mis oli mu kindlaim ala ja kauguses ning odas jäin 4-daks. Ketta võitis siis Ohaka üle 41 mtr. ja oda tegi ta samuti 54.12.

Esimesed võistlused olid tõeliselt aga praegusel Tondil tüünides. Mina olin noor poiss, kui sinna viidi. Alul pidin ühe aasta traditsioonide järgi teistele „vanadele kaladele“ Nõmmelt toitu tassima. Varsti, kui aga ma teisi mõnel alal lööma hakkasin, võeti mind päris liikmeks vastu.

Lähem viimaks Eesti Spordi Keskliitu mõttega, et esitada ka sellist küsimust meie oma aja kergejalgseimale mehele, nimelt Villemsonile. Ka tema oli omal ajal kuulsamaid eestlasi, kes põrmustas tihti Venemaa rekordeid, nüüd aga 40. aastasena ta kinnitab veel teiste rekordeid.

„Minu esimene võistlus oli samuti uisutamises. Nimelt 1910. aastal keskkoolide esivõistlustel praeguse Gustav-Adolfi g-mi õuel, kus tol ajal oli liuväli. Ega siis polnud mingit dressi, niisama seoti püksid alt paelaga kinni ja lasti kõverate rennidega. Suvel võistlesime muidugi jalgpallis ja tegime ringe Kadrioru

ringteel. Kergejõustikus võistlesin esmakordselt Lükatil Valvaja rahvapeol. Nimelt olime linnast suure kambaga Lükatile läinud jalgpalli lööma, kuid õhtul saime teada, et Valvaja selts oma rahvapeol on korraldanud suure jooksuvõistluse, kust kõik võivad osa võtta. Polnud midagi, läksin ka jooksma ja üllatavalt võitsin tolle aja kuulsamat — Kiilemi, kes jäi teiseks. Kolmandaks tuli keegi kapt. Susi.

Sain siis auhinnaks 5 rubla, teine sai 3 rubla ja kolmas 2 rubla. Nii olen siis olnud ka kunagi elukutseline. Sealt võttis Kiilemu oma hoole alla ja hakkas mind õpetama.

Oo — Kee.

R. Maurer

Poistetöö Komitee liige

Üldse kõigis sõjavägedes ja teiste hulgas ka meie kaitseväes on tähtsaks nõudeks, et kaitsevälase kõne oleks otsekohene, aus, selge ja võimalikult lühike või lakooniline.

Küsib kompanii ülem sõdurilt — reamehelt: „Kas teie isa ja ema veel elavad?“ Siis vastab reamees lühidalt: „Just nii“ ehk: „Isa elab, ema on surnud“ või umbes nii, ilma igasuguste kõrvaljuttudeta.

Igapäevases elus ringi vaadates meie aga inimeste juures sagedasti seda voorust ei leia. Nende kõnelus on kõige lihtsamate asjade öiendamisel sagedasti väga segane, täpsuseta, venitatud pikaks ja seal juures veel nõökav ja tihtigi tülinoriv.

Väga kujuka näitena sellest on rahva seas alles püsinud Võrumaa taluperenaise kahekõne oma karjapoisiga.

Poiss tuleb lambakarjast. Perenaine küsib temalt:

„Kas hunt karjas ka käis?“

Poiss ei vasta sellepeale otsekoheselt „ja“ ega „ei“, vaid ütleb nii nagu seda igapäevases elus väga ja väga sagedasti võite kuulda:

„Või ta's käimata jättis.“

Perenaine: „Kas lambaid ära ka viis?“

Poiss: Ega ta juurde es too.“

Perenaine: „Kas viis musta või valge?“

Poiss: „Ega meil sinist ja punast es ole.“

Perenaine: „Kas peni perra ka jooks?“

Poiss: „Või ta's ehen jooks.“

Raske on ajada asju niisuguse inimesega, kelle kohta vana rahvas ütleb, et ta rohkem haugub kui kõneleb.

„JUST NII“

Sagedasti on need isikud aga veel väga iseennast täis ja peavad säärast kõneviisi, teravuste ütlemist ja teiste nõökamist igal sammul suureks kultuuri tunnuseks.

See pahe on rahvaste hulgas olnud juba vanast ajast ja peab ütlema, et ka eestlaste hulgas on õige suurel määral sellaseid inimesi, kes sagedasti oma kõnelusega teevad enesele ja teistele palju rohkem kahju kui head.

Et see pahe ka vanal ajal juba oli, seda tõendab Jeesuse õpetus oma jüngritele, kui ta neid välja saatis rahva hulka jumalasõna kuulutama. Jeesus ütles siis: „Teie kõne olgu „jah, jah“ ehk jälle „ei mitte“. Mis aga üle selle on, see on kurjast.“

Kui võrrelda kõneluse järele rahva hulgas neid, kes kaitseväes teeninud nendega, kes kaitseväes ei ole teeninud, siis peab ütlema, et meie kaitsevägi on siin rahva kasvatuses palju seda aidanud parandada, mis perekonnas ja koolis on jäänud kahe silma vahele.

Kuid see pole kättesaamatu ka muul teel igale teisele kodanikule. Vaja pidada oma kõneluste üle valjemat kontrolli ja valitseda paremini oma teravat keelt. Peale selle, et esinemine on viisakas, olgu ta veel sõbralik, lahke ja lakooniline.

Kui keegi teilt küsib, kas karjas olete käinud, siis ärge veeretage vastuses maad ja taevast kokku, vaid kostke lühidalt: „Just nii“ ehk jälle: „Ei ole.“

Ootamatud külalised

Piirisilma vabadik ja suur puuroomakas Kustas raius metsas puid. Juba hommikusest videvikust saadik kuuldus säält salust ta kirve kaja. See vaibus lõunaajal natukeseks ajaks, mil Kustas istus kännu otsa maha ja otsis kaasa võetud leivakotist välja jupi keedetud lambaliha ja leiba, mida sulatas enne tule ääres hammastele puretavaks, pärast mida eriti lambaliha maitstes imehästi, kuna leib maitstes nagu leib ikka. Kui see söödud ja üks jupp ülejäänud leiba keerutatud jälle toidukoti nurga tagasi, Kustas võttis kokkukeeratud kuskast välja pudeli magusa teega, mis küll oli külm, ent siiski rohkem kui paljas vesi. Päälegi kui seda paljast vett külmal talveajal metsast polnud võtta kusagilt.

„Ekssanäe,“ mõtles Kustas, „rüübi siin nagu väike laps magusat vett. Tea, mis eidel olnud arus, et teinud selle nii magusa.“

Säälsamas Kustale tuli jälle meele, mis töö hoos ei püsigi nagu kindlalt meeles. Täna ju on jõulu laupäev, poolenisti suur püha isegi. Eit hommikul ju kinnitas, et tulgu hästi vara koju. Kuid pole neil suur elustus, pole mõtet minna koju vahtima, kui töö kisub tegema ja suured pühad paistavad puhkamiseks ees. Algavad pääle magusad jõulupühad, seepärast eitki teinud kaasapandud tee nii magusa, et paistab nagu oleks ta hommikul olnud kas eriti heldes tujus või suhkrule hirmsasti vihane.

„On ta mul olnud täna mesilane jah,“ arutas Kustas, kui rüüpas pudeli põhjast viimase tilga ja nägi, et pudeli põhja jäi veel kord sulamata suhkrut. „Tujud on naistel, tujud...“

Selle juures Kustasel tuleb nüüd selgesti meelde, et kui eit hommikul ulatas talle pudeli, siis ta silm oli niiske. Siis Kustas ei saanud asjast aru, sest ta ei teadnud, mis oli pudelis, kuid nüüd ta mõistab, mis eit sellega mõtles. Juba sügisest saadik ta rääkis jõuludest ja valmistas ette, et pühadeks ju tulevad koju lapsed. See rõõm tal kasvas iga päevaga, kuid eilane päev tõi seda suurema pettumuse. Just nagu kokkuräägitult saabusid eila kirjad kõigilt lastelt linnades, et sõita ei saa, see ja see asi ees, pole kuidagi võimalik. Neid

lugedes eit jäi vait ja Kustas jäi vait, kumbki ei lausunud kummalegi sõna ja ei tulnud juttu üldse nendest kirjadest. Kustas sai väga hästi aru, mida mõtles eit, see oli ju otse iseoma südamest lugeda, kuid see oleks olnud ka oma kõrvadele valus, kui nad mõlemad oleksid üksteise võidu hakanud lapsi siunama pühade eel. Väliselt vaikselt võeti vastu see teade. Kuid eide südames see kõik arenes selleni, et ta hommikul lisas mitmekordse hulga suhkrut, jõuluks laste jaoks koju toodud suhkrut, Kustase teepudelisse, sellele ainsale, kes talle jäänud alles ja ikka jääb.

Kustas polnud ise nii hell. „Vabanduskirju kirjutma olen ma nad õpetanud, muud midagi,“ mõtles ta vaikse etteheitega. Polnud mugav jännata kõigi nende mõtetega, sellepärast Kustas haaras jälle pihku kirve ja hakkas võtma maha puid. Tundus et tal kirves täna löi isegi vihasemalt puusse.

Jõulueelsed päevad on lühikesed ja vana Kustas märkas esimest videviku varju langevat metsatüvede vahele. Harilikult ta töötas, kuni silm veel seletas, kuid täna ta löi nüüd kohe kirve püsti, toppis piibu täis, pani tule otsa ja asutas siis kojuminekut. Kirve peitis ära, seda tuleb töö jätkudes siinsamas tarvis, kuid selga võttis ta püssi, mis tal oli juba mitu päeva kaasas, kuna mõnigi kord jänes hiilis üsna juure ja tekitas magusa kujutluse jänesepraest jõululaul. Kuid kui püss oli kaasas, ei tulnud jänes enam. Niisugune kade ja kaval jänes...

Hämarus, kui ta on hakanud juba laskuma, siis jõuab kiirete sammudega. Kui Kustas juba astus metsateed kodu poole, polnud enam täitsa valge, pime ka veel mitte. Kustas mõtles, et nüüd saab just parajasti selleks ajaks koju, kui talurahvas kõik on saunast väljas ja kord on tema käes. Selle mõtte juures ta heitis silmad kaugemale teele, et hämaruse tihedusest otsustada, kas ta arvestus on õige. Sääl ta aga nägi, et üks pisike koerake või kes jookseb otse vastu. Teisel hetkel Kustasele oli selge, et see pole koer, see on vana rebane ise, nuusib maas jänese jälgi või mida. Üks käsi haaras püssi järele, kuid teisel olid teised mõtted. Ning rebane mõne pika silmapilgu järele märgates oma hajameelsust, hüppas teelt metsa.

Kuis see kõlbaks kui jõuluõhtuses videvikus kajaks kaugele püssipauk? Kui Kustas sammuks koju verine loom näpu otsas? Ja misjaoks, kelle jaoks ahnitseda veel pärast neid kirju?

Siiski Kustasel oli mõningaid õigusi rebase nahale. Tema polnud senini teinud rebasele kurja, kuid rebane aga temale küll. Alles kuu aja eest läks kaduma üks Kustase kana, kelle muu töö see oli kui rebase oma. Oli kana ja äkki ei olnud enam, sai temast rebasele suutäis ja muud midagi. Ja seesama rebane tuleb veel kallil jõuluõhtul ajama pähe ahneid ja kiusavaid mõtteid. Kustas on nende mõtetega jälle hädas, kuid katsub siis kõigest jõust neid unustada. Surub omale pähe mõtet, et ta pole rebast näinudki.

Jõuab siis koju. Aeg on umbes see, mis ta arvestas. Eit pole siiski lõpetanud kõiki välistöid, õiendab veel midagi kaevu juures.

„Kas sa veel õhtule pole jõudnud?“ küsib Kustas.

„Ei ole. Läks palju aega ära külalisi vastu võttes.“

Hääl on eidel rõõmus ja hell.

„Kas nad siis ikka tulid?“ küsib Kustas.

„Kes nad?“

„Tead isegi, keda ma mõtlen. Lapsed ikka.“

„Lapsed küll tulid jah, aga mitte meie lapsed.“

„Mis lapsed siis?“

„Tulid jah, jõuluinglikesed väikesed, üsna ootamata. Küll sinagi rõõmustad, kui neid näed. Tule tuppaa vaatama.“

Kustas polnud selliseid, kes usuks mõnda jõuluime või muud sarnast. Ega ta pole laps, ta teab küll, kuidas on lood siin maailmas inglite olemasoluga, olgu teises ilmas lood kuis nad säääl on. Teises ilmas neid võib muidugi olla, selle üle ei maksa vaielda poolt ega vastu, aga siin maailmas neid pole nähtud vähemalt selle aja jooksul, mil Kustase silmad on olnud lahti. Kuid midagi ometigi peab olema säääl toas, eide rõõmul peab olema mingi alus ikka.

„Näe, Tibu leidsin kätte ja vaata, kes tal veel on. Tervelt kaksteistkümmend tükki.“

Kustas näeb toa nurgas oma rebase sööduks arvatud kana. Eit tõstab ta üles. Tibu on vihane raiub nokaga vastu eide käsivarsi ja karjub kõõkakaka, kõõkakaka, krõõh... Kuid pojakesed ilmuvad ta alt nähtavale ja jooksevad tasase piiksumisega laiali.

„Tohoh,“ hüüab Kustas, „no on ikka jõuluinglid küll, arvasin, et sa tegid nalja. Kust sa nad leidsid?“

„Laudast, lehma sõime alt. Kus ikka oli teinud omale pesa soojasse nurka heinaprügisse ja säääl ta istus. Küll ta oli kaval, et käis söömas ja joomas ainult siis, kui inimesi polnud lähedal. Ja täna tuli mulle vastu suure trobikonnaga. Kogusin nad korvi ja kohe tõin tuppaa, laudas külmaavad vaesekesed ära.“

„No muidugi tuppaa, meil ju jõuluks jäi maja tühjaks, olgu neile siin nüüd ruumi. Tuleb välja, et Tiitu üksi oskas teha meie jõulurõõmu...“

Mõne tunni pärast Kustase majas süüdatakse jõulupuu. Tuba muutub valgeks nagu päeval ja Tibu arvabki, et on päev. Ta tõuseb püsti, tõmbab oma katvad tiivad poegadelt ja asub otsima põrandalt pisikestele toitu. Seda märkab Kustas.

„Ei, nii see ei lähe. Pühade ajal ei tohi olla mingit muret siin majas. Ja kõhud olgu korralikult täis.“

Ning Kustas poetab põrandale peenikest saiapuru ning Tibu on üliõnnelik, et toidumure laheneb nii lihtsalt. Eit toob lamedal lual veel piimagi ning jõuluinglikesed on ringina selle ümber.

„Vaata see, kes juba ronib liuale, sellest saab kange kukk,“ ütles Kustas.

„See on hakkajam jah. Vaata, sellest teisest, kes läks järele, sellest aga tuleb kana.“

„Millest sa seda arvad?“

„Sest et läheb sinna järele, kuhu teinepool läks ees.“

„Nii et hoiavad kokku... Aga nüüd meil suveks on kanu küll.“

„Jah, kui aga jõuame need vaesekesed kasvatada üle selle külma talve.“

„Peaks ikka jõudma.“

Nii kogu õhtu ootamata jõulukülalised on jutuaineks. „Kui nad oskaksid laulda „Meie tuleme taevast ülevalt“, ütleb Kustas.

„Ega need ei laulagi, kes tulevad, vaid neile lauldakse,“ arvas eit.

Kui Tibu on kogunud oma väikesed jälle tiibade alla ja jõlukuusel viimased küünlad kustumas, ütleb Kustas:

„Jah, kui nüüd homme keegi küsib, et kas jõulukülalisi tuli, siis pole käte laotamist vaid ütleme:

„Tuli jah, tuli kolmeteistkümmend tükki.“

„Ja ei lähegi ära meie juurest,“ täiendas eit.

SÕBRAD

Kell lähenes viiendale õhtutunnile ja väljas kippus juba kõvaks pimedikuks, kui Elmar Nurga pugest Kantri pisikesse tuppa. Ta värskest viksitud kingad virvendasid lambitules nagu kumerpeeglid, püksiviik oli pinevaks pinnitud ja vahe nagu väits. Isa sametkaabu mattis mahedalt poisi vasema kõrva ja siledaks silutud valged juuksesalgud. Kõrge klantskrae nurkade all lipendas kirju lips, kohevil ja pikk nagu pühade vahe. Rinnataskus aga ilutses õhuke siidrätik, nõõpnõelaga kuue külge kinnitatud, et esialgne kaunis kuju hiljem kuidagi ei muutuks.

„Oi-oi, kuhu nüüd?“ imetles Kantri ema. „Tore ja naksis nagu peupoiss.“

„Jõulupuule on minek,“ seletas Elmar tähtsalt. „Kas Liu on kodus?“

Samas on ligi tagaküsitu puu-sületäiega väljast. Paiskas kandami pliidi ette ja päris omakorda:

„Sina juba minekuvalmis?“

„Muidugi. Viska omale kah vatid ümber. Jõuame parajaks ajaks.“

Leo puhastas koolikuue tolmukübemeist, kiskus kingad jalga ja kõhkles kaua, kas kaela siduda kirju või kollane lips. Ühesugused armetud olid nad mõlemad. Ja kui ta peale tualeti-tegemist tagatoa tuhmis peeglis end võrdles Elmariga, läks süda päris raskeks.

* * *

Suures saalis sumises lapsi ja mõningaid vanemaid inimesi. Mühakas kuusk ulatus ladvaga lakke, karda ja küünlaid pesitses ta okstel koormate kaupa. Koolijuhataja, kõver kikkhabe, pidas poodiumil kõmiseva kõne ja kirus kõvasti kolmanda klassi õpilast Karastit, kes just enne lahtisaamist jõuluvahajaks oli kihutanud kooliaknasse kivisüdamega varustatud lumekuuli. Siis laulis koor paar pühalikku laulu, keegi pika patsidega plika dekla-meeris saksakeelse luuletuse, kusjuures kuulajaskond põrmugi ei märganud, et ta kuus

korda luges üht ja sama salmi, olles teised unustanud. Kaks vanema klassi poissi kõndisid üle poodiumi, üks kummardus ja võttis maast paberilipaka, mis, nagu ta ise ütles, osutus rahaks. Nüüd puhkes poiste vahel sõnelus: üks tahtis raha jätta endale, teine jälle soovitas otsida kaotajat. Millegipärast andis targem järele, ja raha viidi ikkagi leiubüroosse. Vanemad inimesed olid sellest ilusast ettekandest pisarateni liigutatud, sest isegi meie ajal osatakse hinnata muinasjutte.

Kui küünlad olid põlenud kolmveerandini, hakkas valgejuukseline noormees poodiumil vedama viiulipoognat, heatahtlik emakeeleõpetaja klõbistas klaverit. Järgnes „pooltunnine tantsumaraton“, nagu poisid tähendasid. Elmar ringles agaralt ümber naerusuise ja elava Mistri Marta.

Siis Elmar kadus igaveseks ajaks, tagasi tulles aga taarus ta mehe moodi, rääkis kõvasti, vehkles käsi ja pööritas silmi. Poisid jälgisid teda halvaks panevalt, tüdrukud kihistasid naeru. Marta jäi kiviseks ja külmaks. Ja kui Elmari süda äkki imelikult sandiks läks ja nõudis kergendamist kaugel kõigist jõulupuulistest, ilmus Marta Leo kõrvale.

„Lähme ära,“ nõudis tüdruk. „Ei taha enam olla siin. Tule, tule!“

Nad hiilisid trepist alla, pugesid palitutesse ja väljusid. Hoovinurgas pehmes lumes kõssitas must mügerik — Elmar! Leod ja Martat märgates vaarus ta mõne sammu, pidi aga samas otsima tuge plangupostilt.

„Liu,“ karjus ta. „Kuhu sa viid minu daami? Ma sulle chitan, oota ainult!“

Põgenikud olid aga juba tänaval. Tüdruku soe käsi hoidis õrnasti Leo küünarnukki, poisi enesetunne oli siiski päris räbal. Elmari ähvardus kõmas kõrvus. Ei ole ju kuigi armas, kui põlisest sõbrast saab verivaenlane ja kui see vaenlane on pealegi tublisti tugevam.

Jah, elu pole kerge!

Richard Uudsemaa

Vististi talvine külm?! . . .

Väljade sätendav valge
ja puude pudenev härm,
Talvine hingus kui kalge!
Elus kui puuduks tarm.

Ometi hinge just süstab
lumiste metsade värv.
Hõikavalt, lõikavalt pistab
kuulmete, silmade närv

Milleks nii ilutsev kiilgus? —
Ja . . . millest küll kipitab silm?
Teeb seda oksade hiilgus? —
Vististi talvine külm?!

21. XI. 33.

Joh. Sandberg

On's jõulud?

Hall pilvine on ilm —
mil poiss silis ema hõbehalli juust:
„Ema, kas pilvede taga on taevas —
või inimesed säälpool suuremas vaevas?“

Ema — mäletad päivi,
jõulu oote aegi —
ei sinu käsi värised,
ei pisarad lohke vedand laugel —
vaid kiidulaulu hõiskeist kajas kambris . . .

Säras silm —
ilus oli ilm . . .
Eks tänagi jõulud —
kuid tume juuks niilid hall,
hallim veel ilm ja pilv . . .

Kajastub kambris vaid tuule hulk,
lumelible lendab kui luik:
Kas säälpool pilvi on taevas —
või inimesed suuremas vaevas? . . .

Jännitegija suusaretk

Veste

Kolm öödpäeva oli sadanud niisugust ilusat lund, et tundus nagu kogu maailm oleks uputatud pestud valgesse uute villa.

Peale sadu järgnes väikene külm.

Anesule alevi kõige suurem ja kangem jännitegija Peeter Plotski, kaheteistaastane, — vorstmaaker Plotski võsu, oli väga vihane ning erutatud sellepärast, et tema oma sõber Vanka Niisk oli leiutanud niisuguse jänni, mida isegi Plotski järgi ei saanud teha. Ning see ajaski südame täis. — Naljaasi oli muidu lasta lingu-ga naelaseid kivitükke vastu pagari plekist korstent, nii-et maailm plärises, või maadam Krimpsu kollasele kassile sabasse siduda teemasina tõmbamistoru.

Aga... seda jänni, mida tegi Vanka Niisk, polnud võimalik järele teha.

Nimelt oli tädi toonud Vankale suusad pealinnast ligi ning kinkinud pühadeks. Siis oli Vanka need alla sidunud ning läinud linna taha lagedale heinamaale salaja harjutama ja õppima sõitmist.

Ja kui oli sõitmine ning libisemine küllalt juba selge, siis ühel päeval rääkis uhkustavalt Vanka Plotskile:

„Peeter, seda jänni sa ikka ei tee!“

„Ah, ära hüppa! Muidugi teen. Tule näita ette!“

„Eks me näe!“

Sellepeale kutsus Vanka Peetri jõe äärde kingule, pani suusad alla, võttis tubli hoo... ning libises kingu kallakut mööda jõe poole niisuguse kiirusega, et Peetril hirm tuli peale ja hinge kinnipidades jälgis jännitegijat, kes kihutas tulise hooga kinnikülmamata jõesuunas.

„Nüüd läheb oma jänniga jõkke,“ arvas Peeter. „Las saab märjaks! Küll siis teab, et teinekord jänni tegema ei tule!“

Aga... just jõe kaldal tegi Vanka imeliku nõksaku ja tõusis kui vares õhku ning... lendas üle jõesuuna, nii ilusti, et Peetril hämmastusest suumulk avali jäi.

„Ptüi, ptüi... ptüi,“ sülitas viimaks hämmastusest toibudes pealtvaataja.

Ja sellepärast oligi Plotskil põhjust vihas-tuda.

Aga südames põles kipitus jänni järel teha, olgu ees mis tahes.

Mäest allalaskmine oleks naljamäng, aga suuskade saamine oli hoopis keerulisem. Tagus

kord ema kõige suuremal pesupalil põhjalauad lahti ja proovis nendega, aga... mäest allasõit oli rohkem kukerpalli laskmine kui liiglemine.

Ent ometi sai suusad!

Olgugi, et mõni päev hiljem varastati vorstmaaker Plotski kuuri pealt suur haavapakk, mis sinna talveks kuivama pandud, et kevadel väljaõonestada sellest küna, ja kogu alevis peeti suurt vargajahti, mis ometi ebaõnnestus, ei teadnud keegi aimata vargusloo põhja.

Pooltseis nädala pärast oli Peetril suusad all. Ja kaks nädalat hiljem, kui jõe ääres jääkirm peale tõmbus, kutsus Peeter oma jänni vaatama kõiki alevi omasuguseid, nende seas ka Vanka Niiska.

Mäest allasõit oli pealtvaatajaile kole tore ja lõbus.

Juba see ajas naerma, kui Peeter pooles mäes keeras suuskadel tagurpidi ja... siis jälle otse.

Tulise kiirusega vuhises suusataja, jalad harali kui vökil, mäekülge mööda alla. Tegi siis äkilise käänaku jõe suunas, kus viimane kõige laiemana näis, hüppas ülesse suure jõuga ja püüdis lennata teispoole jõge nagu lastud sorakiltiibadega harakas.

Kõik läks ilusti!

Aga... et libamisiolev teispoole kallas päris jäätanud oli, siis nagu poolkogemata Peetri suusad kippusid jõkke.

Käis kerge ragin ja nagu vedruga kargas jännitegija selili külma vette, mis ujutas purunenemata jääkirmet suure lainena üle. Õnneks oli vett vaid nabani.

„Upub, upub!“ karjusid pealtvaatajad kohkudes ja panid liduma veessulistaja suunas, et päästa.

Viimane, nähes ruttavaid päästjaid, roomas vaevu, suusad risti ja segamini all, kaldale. Leides, et suusad täiesti terved ja luud-liikmed samuti, pani üle laia lumise välja koju poole kihutama, märjad püksid ümber kintsude, lõikav külm vastu ihu ja solisev veenire järel.

Ja see oli Peeter Plotski kõige suurem jänn, mida ta ise enam kordagi ei julenud teha, ega mida ka teised mitte.

Kolm nädalat aeti tal tärpentiini auruga difteriiti kallalt ära ja kui ta terveks sai, siis ootas teda kibe saun, et ta isa kalli künnatagemise puu oli ära rikkunud.

Suusaspordi sisu

Ltn. O. Lepp. kaitseliidu spordiinstruktor

Suusatamine on sportala, millist harrastab iga tubli poiss. Suusatamine karastab keha ja tervendab vaimu, arendab jõudu, julgust, osavust, tahet ja kõiki teisi omadusi, milliseid vajame oma igapäevases töös ja tegevuses.

Suusaspordit paneb kindla põhja nii mitmele teisele sportalale, mille tõttu meie lühikeselt talvelt tuleb võtta, mis võtta on, tõtates esimesel soodsal võimalusel värskesse, karastavasse talisesse loodusesse.

Suusatamisel õppige tundma ja hindama talise looduse ilu. Peatuge vaikes talveunes uinavas metsas, heitke pilk toredas lumehtes kuuskedele ja teie leiute, et suusaspordi võlu ei peitu kuivas treeningus numbrilise tagajärje saavutamises, ei ühe mäenõlva vaevamises mõne „triki“ äraõppimises, vaid selles erilises uues olukorras, millisesse seab taline loodus suusatajat, sundides hetkeks unustama oma igapäevasi askeldusi ja muresid talise looduse võlude mõjul.

Siis olete tabanud suusatamises selle õige sisu, kui peale suusaretket tunnete end värskena kehaliselt ja vaimliselt, ei väsinuna, tülinuna, kurnatuna liigest pingutusest.

Eriti peavad seda silmas pidama noored kel jõudu ja tahet nii palju ja kus tahe tagajärgi saavutada kipub varju jätma suusaspordi sisulise külje.

Algusest, esimesest sammust peale süve-

nege suusaspordi sissusse, tabage õige suun ja saavutised tulevad pikapeale iseenesest.

Suusaspordilase tosin määrusi.

1. Hoolitse oma suusavarustuse eest, et see oleks alati korras ja võimaldaks sinule suusaspordi harrastamist igal soodsal võimalusel.

2. Ühistel suusaretketel ole õigeaegselt valmis, et kaaslased ei pruugiks sind kaua oodata.

3. Hoolitse selle eest, et retketel sinul enesel oleksid kaasas kõik vajalikud tarbed ja toit, sest alaline kaaslaste abitarvitamine võib teha sinu isiku ebasoovitavaks.

4. Hoidu retketel liigest lobisemisest.

5. Ära talla eelsuusataja suusakandu.

6. Ära naera nõrgemate kaaslaste saamatuse ja viperuste üle, vaid ole neile jõu ja nõuga abiks.

7. Teiste poolt vaevaga ehitatud hüppe trampliini kasuta ainult ehitajate nõusolekul.

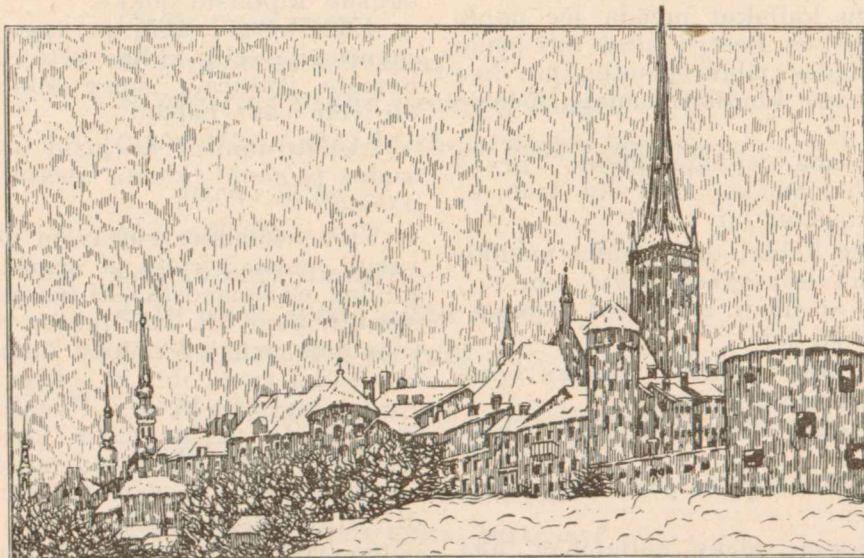
8. Hüppe või allasõidu kohal sinu kukkumise tagajärjel tekkinud augud ja koopad tasanda ise.

9. Mäest sõidul ära tülita kaaslaste hüüdega „tee vabaks“ või „alt ära“, vaid juhi oma suusad sinna, kus nad inimestele otsa ei jookse.

10. Mäest alla sõitnud, ära jää „jalgu“, vaid vabasta tee järeltulejale.

11. Pea silmas tervishoiu nõudeid.

12. Peale suusatamist ära koorma kõhtu liigsöömisega.

Täälinn talvel.

Toimetanud: G. Sillam.

Poiste Spordi Liit.

P. S. L. asub ka tänavu möödunud aasta eeskujul talvise tegevuse arendamisele. Siinjuures võiks märkida järgmisi tähtsamaid tegevusalasid: käsipall, suusatamine, uisutamine, suuskade valmistamine ja käsipalli kohtunikude kursus.

Käsipalli võistlused s. o. võrk- ja korvpallis algavad kohe uue aasta esimestel päevadel; neist võivad osa võtta kõik Tallinna poiste meeskonnad, vaatamata kuidas nad on organiseeritud. Eelmise aasta eeskujul on loota ka ka tänavu: suurt ja elavat osavõttu.

P. O. esivõistlused käsipallis lõppemas.

Osa meistreid selgunud.

Okt. lõpupäevil algasid P. O. käsipalli esivõistlused. Võistlusi peeti päämiselt pühapäeviti Lutri võimlas. Praegu on võistlused lõpule jõudmas: osa meistreid on juba selgunud. Võistluste korraldamine oli usaldatud Poiste Spordiliidu juhatase hoolde. Korvpalli sarjas võttis osa kolmes klassis kokku 14 meeskonda. Võrkpall oli vähem populaarsem, sellest võttis osa 6 meeskonda.

Võistlused olid üldiselt pinevad ja kohati ägedad. Korvpalli A kl. osutus tugevaks meeskonnaks Estika ja temale vääriliseks rivaaliks Viro Poiss — vana veteraan, kes suutis siiski tulla toime võiduga, saades plussringi võitjaks — protestiga. Miinusringi võitjaks oodati käesoleval sügisel asutatud Mars klubi, kuid võitjaks tuli Estika, jällegi protestiga! Finaalis kohtuvad nüüd kaks „verivaenlast“ — Estika ja Viro Poiss.

B kl. tulid ootuste kohaselt finalistideks Estonia ja Vene Skaut, viimane eriti tehniliselt arenenud meeskond. Neile suutis siiski väärilist konkurentsi pakkuda Tehna — jällegi uus klubi. B kl. ilusamaid mängu oli Estonia—

Asutati N.M.K.Ü. spordiring.

8. nov. asutati Tallinna N.M.K.Ü. spordiring. Spordiringi ülesandeks on koondada kõiki Tallinna N.M.K.Ü. liikmeid, kes on huvitatud võistlusspordist ja muretseda neile harjutus- ja võistlusvõimalusi.

Valitud ajutine juhatus koostas kodukorra, mille ring edukalt võib hakata tegutsema.

Ka P. O. tegevsporlased peaksid astuma spordiringi liikmeks. Asja kohta lähemaid teateid saab spordiringi juhatusliikmelt G. Sillamilt.

Suusatamine leiab iga aastaga ikka rohkem ja rohkem poolehoidu, et aga kõigil poistel ei ole enda isiklikke suuski, siis korraldab selleks P. S. L. kursused, kus iga poiss võib enda maitse järele suusad valmistada. Tänavu korraldatakse P. S. L. poolt eriline suusavõistlus endavalmistatud suuskadel.

Senini on uisusport tugevasti sööti jäänud, nii vanade kui ka noorte hulgas. Asi nõuab energilist käsilevõtmist, millele kindlasti ei jää hääd tagajärjed tulemata. Nii pea kui on harjutamise võimalused kindlamaks kujunenud, korraldatakse kohe uisutamise võistlused ja kursus.

Enda käsipalli kohtunikude kaadri väljaõpetamiseks tulevad käsipalli kohtunikude kursused h-ra Rich. Masti juhtimisel.

Tehna 26:21. Finaalis on oodata pinevat heitlust meistri tiitli pärast.

C kl. on lõplikult selgunud meistri tiitel. Meistriks tuli Tempo, kuigi visa heitluse järgi: Tempol õnnestus võita Vesto't alles viimasel veerandil, esimene kohtumine lõppes Vesto võiduga. Siinjuures ei saa märkimata jätta, et Vesto poisid hulga nooremad kui Tempos. Lõppvõistlusteks reorganiseeris Tempo oma meeskonna, mille tõttu õnnestus lõppeks võita 13:10.

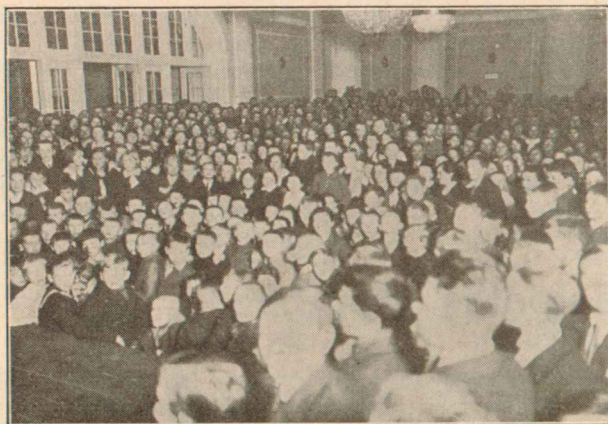
Meistermeeskonna väljapaistvamaid mängijaid, olid: tsender Press ja kaitses — Elvo Kilgas. Üldiselt aga on C kl. parimaid mängijaid Vesto klubisse kuuluv Lembit Bürger, kes on olnud Vesto võitude seeriale nurgakiviks. Jääb vaid õnne soovida noorele meistermeeskonnale.

Samuti on selgunud B kl. võrkpallimeister — Estonia. Ainult Elektroon suutis pakkuda Estonia klubile tõsisemat konkurentsi. Kuid tehnilise üleolevusega lõi Estonia finaalis kergelt oma vastase. Meistermeeskonda kuuluvad Bürger, Kree, Miido, Simsivart, Birk ja Mõlerson.

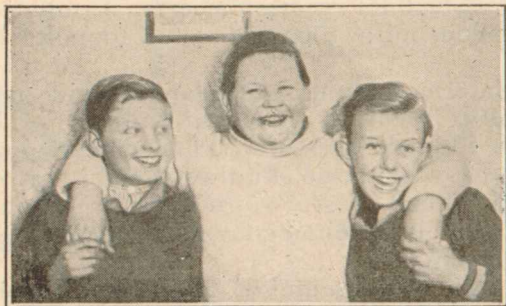
11 aastat P. O.

Poisid kinos.

Suur poistepeäev.

Lõbusad P. O.-lased.

Aastapäevadel on suur tähtsus. Nad sunnivad meid seisatama ja heitma pilku tagasi tehtud tööle ja õpetavad sellest võtma uusi juhtnööre tulevikuks.

Jälle on aasta kadunud ajamerde. Hiljuti — aasta tagasi! — pühitsesime P. O. 10. aastapäeva. Pühitsesime aastapäeva esmakordselt ja otsustasime seda teha ka edaspidi järjekindlalt. Ka tänavu pühitseme oma aastapäeva, kuigi mõni nädal hiljem.

11. aastapäev ei anna mingit põhjust juubeldamiseks ega ole tal erilist tähendust. P. O. 11. aastapäev tähendab siiski midagi erilist, ta tähistab uut ajajärku P. O. ajaloos. Kui vaatame tagasi möödunud aastale, siis näeme suuri muudatusi P. O. elus. Skautide organisatsioon, kes siiaamaani töötas P. O.-ga käsi-käes, on leidnud omale uue tegevuspaiga. Skautlus on omaette poiste organisatsioon, ülemaaline ja rahvusvaheline organisatsioon. Selles mõttes on ka parem, et tal avarduvad laiemad iseseisvalt tegutsemise võimalused.

P. O. on vastavalt oma tegevuse ümberkorraldanud ja omaks võtnud klubide süsteemi. Ammu vajatud tegevuskavad on lõplikult koostatud ja viiakse lähemal ajal ellu. Teine P. O. aastakümme algab teadlikkuse tähe all.

Kui hinnata poisi P. O.-s olemise aega 5-le aastale, 12—17 a., siis on P. O.-st kasvanud kümne aasta jooksul kaks „generatsiooni“. Ja nüüd algab „kolmas generatsioon“. Erilist rõhku pannakse just selle „kolmanda generatsiooni“ teadlikule kasvatamisele. Kogemused näitavad, et ka klubitöö nõuab kindlat kava ja — tendentslikku kava.

Juhid peavad oskama süvendada poistes klubi vaimu, ühtekuuluvuse vaimu. Kui meis on suur ühistunne, siis läheb ka tegevus hoogsamini. Igaüks tunneb, et see või teine on ka tema ülesanne, et ollakse väljas ühise asja eest ja rühitakse ühise eesmärgi poole.

Teatud raskused ja ebaõnnestumised just õpetavad meid olukordi hindama tõsiselt, sunnivad meid ikka jälle otsima ja leidma uusi teid, mille kaudu võibolla kergemini pääseb lähemale eesmärkidele.

11. aastapäev sisendagu meis kõigis uut julgust ja süvendagu P. O. vaimu, et sammudes uutel teedel muutuksime ka ise uueks, sõna selle kõige paremas mõttes, et kõik vana ja eksliku jätaksime kõrvale ja talitaksime selle järele, mis on õige ja häa.

S-nn.

Klubid tehku vaestele perekondadele jõulurõõmu.

Juba aastast aastasse on kestnud P. O. klubide ilus traditsioon teha vaestele perekondadele jõulurõõmu. Aadresse saab juba varakult P. O. sekretärit. Jõululaupäeval tuuakse kodudest jõulutoite ja muid esemeid, ostetakse väike kuuseke ja küünlad ning minnakse ja tehakse ootamata rõõmus üllatus mõnele hädas olevale perekonnale. Kõige rõõmsamad on sääljuures aga poisid ise.

Kõigile klubidele hümnid

Erilist tähelepanu on hakatud pöörama klubi hümnidele. Paljudel klubidel on juba hümnid, kel neid veel ei ole, tehku seda kiiremas korras. On kavatsusel korraldada hümnide võistlus, kus hindamisele tuleksid kõikide klubide hümnid. Parema ja sobivama hümniga klubile määratakse preemia.

P. O. uus tegevuskava on mitteskautlik Klubide süsteem jääb muutmatuks

Tallinna Maleva skautjuhid on leidnud võimalikuks oma aastaaruandes tähendada, et „N. M. K. Ü. tänava sügisene juhtide konverents pidas tarvilikuks üleminna klubi meetodilt astmestikulise skautlise töömeetodile, mille hüvedega nad tutvusid pikemaajalises koostöös Tallinna Skautide Malevaga“.

Meie ei taha alahinnata skautide tegevust, kuid peame siinjuures tähendama, et tähendatud aruandes on täiesti valesti refereeritud juhtide konverentsi otsuseid. Uus tegevuskava üheks kindlamaks aluseks on just klubide süsteem. Päälegi olgu tähendatud, et N. M. K. ü. poistetöö klubides on vanem kui skautlus.

Juhtide kogu „ülemkoda“ oli koos

Täisõiguslike juhtide kogu pidas oma koosolekut 6. nov. Võeti vastu 14 noort juhikandidaati, paljud neist on olnud P. O. liikmeiks mitmed aastad, osavõtnud laagreist ja suvikoolist. Kõigile juhikandidaatidele otsustati korraldada vastavad katsed. Põhimäärusi täiendati selles mõttes, et juhtide kogusse kuuluvad päale juhtide ja juhikandidaatide ka liik-

med, kel ei ole aga klubi juhtimise õigust. Juhtide kogu liikmed täidavad muid eriülesandeid. Juhtide kogu liikmeiks võeti kolm poissi. 12 juhti, kes enam ei võta osa tegelikust juhi tööst, loeti passiivjuhtideks. Juhtide kogu nimekirjast kustutati 17 juhikandidaati, kes on aastate jooksul eemale jäänud P. O. tegevusest.

Alfred Laasi ja Rudolf Jaago – uued juhid

Poiste töö komitee kinnitas juhtide kogu ettepanekul 6. nov. 1933. a. juhtideks Alfred Laasi ja Rudolf Jaago. Mõlemad on tegutsenud

palju aastaid ühingus ja juhtinud poiste ja noortemeeste klubisid. Mõlemad on olnud ka N.O. klubide koondise esimeesteks.

P. O. jõulupuu 21. detsembril

Traditsiooniline P. O. jõulupuu peetakse neljapäeval, 21. dets. Lai t. 1 saalis. Kavas

jõulujutt ja jõulu kohased ettekanded. Kingitused.

Juhikandidaadid sooritasid katseid

Laupäeval, 12 nov. kutsuti kõik uued juhikandidaadid P.O.-sse katsete sooritamisele. Igale juhikandidaadile anti kaks ülesannet, mille lahendamine nõudis leiulikust ja teravmeelt. Pärast ülesannete lahendamist said kõik ühise „maastiku ülesande.“ Katsete tseremoniaalne lõpp oli Glehni pargis, kus katsed sooritanud juhikandidaadid andsid sellekohase töötuse, katseid sooritas 7 juhikandidaati, kes omavad nüüd õiguse kanda juhikandidaadi märki. „Kannatuste proov“ kestis 6 tundi ja kõigil esavõtjail jäi sellest häa mulje, ainult mõned juhikandidaadid „vedasid oma seltsimehi alt“, ega jatkunud küllalt üksmeelt kõik koos lõpuni viia.

„Pank“ tegutseb

P.O. pank on alustanud tegevust. Panka on võimalik koguda raha teatud eriotstarbeiks, nagu laagri, suvi kooli jne. Igale raha hoiule toojale antakse hoiuvihik, kuhu tehakse vastavad sissekanded. „Panga“ mõtet tuleb ainult tervitada, sest selle järele on tõsist vajadust tuntud. Ka klubid peaksid avama arved P.O. „pangas“.

„VESTO“ klubi 2. aastane

Oktoobrikuu 20-dal möödus kaks aastat sellest, mil asutati poiste osakonda „Vesto“ klubi. Klubi on teotsenud seni suure aktiivsusega ja nii võidi nüüd teatud rahuldustundega vaadata tagasi kaheaastasele tegevusele. Selleks korraldati väike tee-õhtu, mis kujunes väga elavaks. Eriti olid hoolitsenud mammad oma poegade eest, kes olid valmistanud suurel hulgal söödavat materjali. Klubis on praegu 15 liiget ja töötab Gottlieb Sillami juhtimisel. Soovime klubile õnne tema tähtpäeval.

„Laulu ja mängu diktaator“ ametisse

Juhtide kogu on osutanud erilist tähelepanu laulude ja mängude harrastamisele klubides. Selle ala veel intensiivsemaks tõstmiseks säeti sisse „laulu ja mängu diktaatori“ amet. „Diktaatoriks“ on praegu Hugo Simann. Tema juhtimisel peeti möödunud kuul mõned laulu ja mängu õhtud, millised leidsid poistes sooja vastuvõttu. Ka juhtide kogus on „diktaator“ demonstreerinud uusi ja vanu mängu ja laule.

„Rahvalugemine“ P.O.-s

Möödunud kuul algas P.O.-s „üldine rahvalugemine.“ „Sõna läks P.O. sekr. Pihlakust välja, et kõik P.O. peab üleskirjutatud saama,“ mis on äraseletatud, et kõik P.O. liikmed registreerivad endid uuesti, sest paljud andmed on iganenud.

Kes veel registreerimata, see tehku seda kohe. Järgmises numbris loodame juba esitada „rahva lugemise andmeid.“

Laagriõhtu õnnestus

Eelmises numbris teatasime laagri õhtust okt. kuus. See õnnestus täiel määral. Kohal oli kolm doktorit *humoris causa*: „Vana“, Vohha ja prl. Alajõgi (kes serveeris hääd laagritoitu). Neljas doktor — Tam-

mann oli saatnud Pärnust kirjaliku läkituse ja oma uuema algupärandi (mitte ooperi). Poisse oli 30-ne ümber. „Vana“ rääkis „õudse“ jutu. Lauldi. Õhtu möödus ülevas meeleolus. „Ootamatud külalised“ olid sedapuhku dr. Davis saatjaskonnaga, kuhu kuulusid muuseas ühingu esimees R. Kuuskmaa, end. esimees L. Sepp j.t. Dr. Davise auks lauldi „Old Macdonald“.

Lähemal ajal kavatakse asjaosaliste poolt korraldada jällegi selline laagriõhtu laagrisõpruse süvendamiseks.

„Estika“ klubi N.O.-sse

Ilma juhita tegutsev klubi „Estika“ peaks lähemal ajal üle minema Noortemeeste Osakonda, sest liikmete keskmine vanus ulatub juba üle 17-ne. Küsimus tuleb arutusele juhtidekogu „ülemkojas“ lähemal ajal.

Juhtide rühm võttis osa „Ühisabi“ asjade korjandusest

Ühing on igal aastal suure hoo ja innuga aitanud läbiviia „Ühisabi“ üritusi, mis korraldatakse vaeste aitamiseks.

3. det. oli ülelinnaline asjade korjandus. P.O. juhtide kogu moodustas erirühma ja võttis tähendatud tööst suure armastusega osa.

P.O. tegevusraamat ilmub trükist lähemal ajal

Vastavalt uutele P.O. tegevuskavadele koostati P.O. tegevusraamat, mis jagatakse kõigile poistele. Tegevusraamatusse tähendatakse poisi osavõtt igasugusest tegevusest ja võistlusist. Ühtlasi märgitakse sinna ka mitmesugused saavutused ja klassikatsete tagajärjed.

Tähendatud raamat ilmub trükist lähemal ajal.

Mõne reaga

„Tasuja“ klubi juhi k.t. on nimetatud Raimond Ott. End. juhi k.t. Prooso lahkus isiklikkudel põhjustel.

E. Strundt tagandati „Merkuur“ klubi juhi k.t. kohalt. Klubi juhtimise võttis ajutiselt üle sekr. Pihlak.

P.O. esindajaks Noorte Usul. komiteesse nimetati H. Simann.

N.O. klubi „Täht“ asutas oma 11. aastapäeva puhul P.O.-s „Täht Noored“ klubi. Klubi juhiks on Rudolf Jaago, N.O. klubide koondise esimees.

Teine vanemaid N.O. klubisid „Eha“ kavatakse asutada ka omale noorte klubi P.O.-sse.

Utust klubidest on sel sügisel veel loodud „Reaal“, „Esvo“, „Tehva“ ja „Lembit“ klubid.

H. Lio nimetati „Reaal“ juhi k.t. ja N. Kõrge „Lembitu“ klubi ajutiseks juhi k.t. „Elektron“ klubi ajutiseks juhiks on B. Koch'i asemel H. Simann.

P.O. klubide arv on praegu 18.

Juhtide kogusse kuulub praegu 7 juhti, 16 juhikandidaati ja 3 liiget.

Möödunud kuul pühitseb oma 1. aastapäeva „Meteor“ klubi. Klubi juhi k.t. on R. Pals. Esimees — Jürisson.

AJAVIITE NURK

Toimetanud:

Lauri Sulniste

Silpmõistatus.

a - a - all - ak - ar - brand - bu - du - dri - dron - es - fok - ga - ga - gant - gu - il - ja - kraa - ka - ka - ke - kus - laev - les - lu - lu - lo - le - luik - mann - mik - mu - na - room - ritm - rest - ron - rev - so - se - su - sioon - set - ter - ta - tor - tel - ti - uu - ta - um.

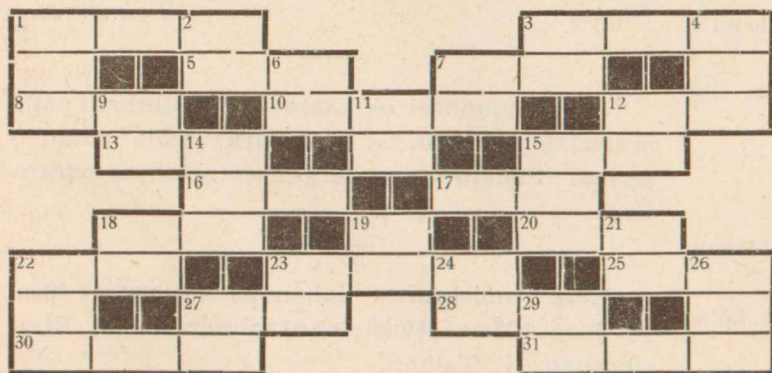
1.	10.
2.	11.
3.	12.
4.	13.
5.	14.
6.	15.
7.	16.
8.	17.
9.	18.

1. Vanaaja teadlane. 2. Osa tulemäest 3. Koht Viru- maal. 4. Seep. 5. Lõunamaa taim. 6. Lõhn. 7. Veesõiduk. 8. Sõna matemaatikast. 9. Tuntuim šokoladi vabrik Tallinnas. 10. Dilemma. 11. Jõgi Euroopas. 12. Peab oiaema hea kontsertsaales. 13. Linn Euroopas. 14. Kaitseväe osa. 15. Maailma kuulus tants. 16. Eesti naiskirjaniku teos. 17. Ettekujutus. 18. Looduse kroonine romaan.

Antud silpidest koostada 18 sõna, nii et nende esimesed tähed ülalt alla annavad filmi, mis jooksis „Helios'es“ ja kolmandad tähed lavastuse „Estoniast“ ning nimiosas esinenud endise „Estonia“ näitlejanna.

Silpristsõna.

Auhinnaks 400 gr. šokolaadi.

22. mõne inimese tegevus, 23. linna osa, 24. sägeli porine, 26. murrusõna, 27. jõesuu saarestik.

π.π.κ.ϒ. mõistatus.

Auhinnaks 1 paar poksikindaid.

1	2	3	4										
5	6	7	8										
9	10	11	12	13	14								
15	16	17	18	19	20	21	22						
23	24	25	26	27	28	29	30	31	32				
33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44		
45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58

1—15. Ühingu populaarseid üritusi. 16—23. Spordi- ala ühingus. 24—44. Ühingu poiste organisatsioon. 45—54. Ühingu tegevusala. 55—58. Poiste armsam tegevus ühingus.

- I. 45 50 13 17 18 11 45 11 55 6 13 28 — 39 30 16 33
[2 38 — 27 12 752 50]
- II. 4 14 55 36 17 — 19 9 32 44 37 — 24 51 8 17
- III. 10 2 35 26 55 46 57 — 29 17 48 35 4 34 33 53 53
[16 2 55 40 27 25 25]
- IV. 57 42 42 41 1 447 — 19 21 57 46 — 1 11 50 16 26 43
- V. 58 17 27 27 — 49 12 19 31 32 — 59 15 25 39 18 25
[22 19 25]
- VI. 5 56 15 19 46 20 99 33 38 3
- VII. 38 50 49 30 23 59 16 50 50 32 16 21 21 — 23 34 17
[35 34 20 20]

- I. Ühingute Liidu esimees — tema tiitel — tema asukoht
- II. P. O. klubisid.
- III. Populaarsemaid mehi Ühingus — tema juhtida olev organ.
- IV. Tartu Ühingu tegelasi — tema hüüdnimi — tema asutatud ühingu osakondi Lõuna-Eestis.
- V. Ühingu asutajaid ameeriklasi — hiljuti Ühinguid külastanud ameeriklane — praegu Ameerikas viibiv Ühingu sekretär.
- VI. Liitu kuuluvaid Ühinguid.
- VII. Tallinna Ühingu esimehi.

Paremale: 1. Võimu organ, 3. inimsööja, 5. mõne karjääri koht, 7. „hooajatööline“, 8. maaala, 10. bensiin, 12. turistesemete valmistaja, 13. panipaik, 15. mitte terve, 16. mets inimene, 17. kirjanik, 18. tuntud „verine“ kuninganna, 20. „... Hari“ salakuulajanna, 22. kasu, 23. puudub Eestil, 25. neegrisinguharu, 27. kartul, 28. „Tuulte ...“ — romaan, 30. „Sierra ...“ mäed 31. Ed. Bornhöhe teos.

Alla: 1. Pindala-ühik, 2. kitsaroopaline rahvapärased, 3. oskusamet, 4. end. tulitiku sort, 6. Nõmme seltskonna tegelane, 7. kuidas mõni meie pealinna nime soovib näha, 9. põlevkivitööstus, 11. roimarite linnaosa Londonis, 12. „Höbeliniku“ autor, 14. tuntud naine Prantsuse ajaloo, 15. tegusõna, 18. roomaja, 19. kasvab süües, 21. „au ...“ antakse võitjaile.

Silp- ja võtmemõistatus.

berg - ce - de - di - duard - di - e - e - hit - i - ja - ka - ku -
kur - kuld - küt - ler - lar - la - le - mar - min - na - ne - on

I.	1	2	3	4	5	6									
II.	5	7	2	8	9	10									
III.	4	11	6	12	11										
IV.	1	2	3	4	5	6	4	2	3	2	7				
V.	4	3	5	7	4	2	6	8	2	5	7	9	10	11	12
VI.	13	2	10	10	2	14	12								

pän - põ - ra - ras - rat t son - sol - sur - ta - tan - ter - tin - tris -
tis - wal - wein.

VII.	1	2	3	4	5	2	6	3	5	7	8	9
VIII.	10	1	8	7	11	1	5	12				
IX.	6	3	5	4	2	8	5	4	13	14	3	5
X.	1	2	3	4	5	6	7	8	5	9	6	10
XI.	5	8	7	11	3	6	11	5				
XII.	1	12	9	9	13	14						

I. Tuntuim poliitik Euroopas. II. Surnud leidur. III. Presidendi kandidaat Eestis. IV. Tenor Estoniast. V. Lavastus Estoniast. VI. Surnud inglise kirjanik. VII. Hiljuti surnud Eesti näitleja. VIII. Tallinnas esinenud Itaalia bariton. IX. Lavastus Estoniast. X. S. Gluck'i teos. XI.

Kuulus prantslane minevikust. XII. Parim Eesti sportlane. Antud silpidest koostada igasse numbriritta nõuetav sõna nii, et iga numbri kohale tuleks üks täht. Igas kaslis, s. o. iga kolme numbrirea kohta on maksev omaette arvmõistatuse meetod.

NALJU

Osav trammisõitja.

Tuntud P.O. tegelane Armson jutustab, et trammikonduktor vahtinud talle niisuguse näoga otsa, nagu poleks tal pilet ostetud.

Ott: „Ja mida Sa tegid?“

Armson: „Ma jälle vahtisin talle „nihukse näoga“ otsa, nagu oleks mul pilet taskus olnud.“

Kaks P. O. poissi räägivad:

„No, on Sul aga kõverad jalad, nende vahelt võib ju ahv läbi hüpata.“

„Eks aga siis hüppa!“

Tähelepanelik vend.

„Kuule poiss, Sa oled kogu magusroale lõpu teinud. Kas sa õde sugugi meeles ei pidanud?“

„Pidasin küll, sellepärast nii ruttu sõingi, et ennem lõpetada kui ta tuleb.“

Kahjuks.

Em a: „Gotu, enne oli siin laual kaks õuna, millest see tuleb, et siin nüüd on ainult üks?“

Gotu: „Sest, et ma kahjuks, teist ei märganudki!“

Koolis.

Õpetaja: „Millest teie tunnete, et see loom siin on kilpkonn?“

Õpilane: „Pildil on ju nimi all.“

Õpetaja: „Palsam, mis sa teed seal?“

Palsam: „Teritan pliiatseid.“

Õpetaja: „Jäta järele, praegu on sul vaja ainult kõrvu teritada.“

Tehve: „Mille eest Sa, Kolja said need kolm head numbrit?“

Kolja: „Ühe hää käitumise, teise hää meelespidamise ja kolmanda... Selle ma olen unustanud!“

Sõber John ostab mootorrattast

„Näidake mulle uuemat tüüpi D.K.V.“

„Siin olge head! Istute täna kell 12 peale ja homme kell 5 olete juba Berliinis!“

„Ei, see ei lähe — ei vasta mu nõuetele.“

„Miks siis mitte?“

„Noh arvake ise, mis peaksin ma homme kell 5 Berliinis peale hakkama, oleks veel Šotimaal — ise asi.“

OMAS ASJAS.

Käesolev „Poistelehe“ number ilmub trükitehnikas, mis tähendab omakord uut ajajärku „Poistelehe“ arengus. Loodame, et ka „Poisteleht“ trükitud kujul saab sooja vastuvõtu osaliseks.

Tegevtoimetajaks on tagasi kutsutud lahkunud F. Jõksi asemele end. peatoimetaja H. Simann.

Toimetus.

Ruumipuudusel on käesolevast numbrist palju materjali muuseas ka malenurk, välja pidanud jääma. Püüame seda järgmises numbris parandada.

Kõik mõistatuste lahendused saata kuni 15. jaan. 1934 a „Poistelehe“ toimetusele, S. Roosikrantsi 11, Tallinn.

